

SNY O VYHYNUTÍ

Daniel Hák

1. EXT. SILNICE - RÁNO

Vidíme silnici, na obou jejích stranách pole. Odkudsi zdálky se ozývá šum dálnice, která ale odsud není vidět. Po krajnici jde dvojice mladých sourozenců.

CECÍLIE (19 let) má na sobě tričko s podobiznou Tyranosaury. Jednou rukou drží přes záda přehozenou mikinu, druhou ukazuje palec na projíždějící auto. To ani nezpomalí a svou devadesátí kilometrovou rychlostí jede dál. Cecílie se zamračí, dál si z toho ale nedělá hlavu. Jde poznat, že po této krajnici nekráčí poprvé, ani naposledy.

O kousek za ní jde její bratr KUBA (17 let). Má poněkud shrbenou postavu, jak se za chůze dívá na displej foťáku, který mu visí na popruhu kolem krku. Občas od displeje vzhledne, aby střelil pohledem na paty jeho sestry, pak ale pokračuje dál. Na ruce má náramek z kamínků, navlečených na gumovou přezku.

2. EXT. PARKOVIŠTĚ - RÁNO - CHVILKU POTÉ

Dvojice dorazí na skoro prázdné parkoviště, obklopené stromovím. Podle jejich listů jde poznat, že se nacházíme na přelomu léta a podzimu. Na druhé straně parkoviště stojí velká brána, připomínající bránu z filmu *Jurský Park*. Jakmile k ní dvojice dorazí, brána se začne pomalu otevírat.

Cecílie vstoupí a její pohled směřuje kamsi vysoko nad ní.

CECÍLIE

Dobrý ráno.

Uprostřed plácku za branou stojí model Brachiosaury v životní velikosti. Jeho dlouhý krk se pomalu pohybuje ze strany na stranu. Skřípění napovídá, že je model v posledním tažení.

3. INT. OBCHOD SE SUVENÝRY - ODPOLEDNE

Za pultem s pokladnou stojí Cecílie. Nervózně poklepává nohou, evidentně se nudí. Za jejími zády vidíme dveře do zadní části budovy.

Opodál stojí DÍTĚ (12 let) které si prohlíží plastové krabičky s figurkami dinosaurů, kterými jsou regály obchodu nacpané. Vedle něj stojí jeho rodiče, kteří se o něčem dohadují.

CECÍLIE

Hej. Hej ty tam, kide!

Dítě se otočí za jejím zašeptáním, nervózně přijde blíž.

CECÍLIE

Kide, jakej je tvůj oblíbenej dinosaurus?

DÍTĚ

No... Asi Ankylosaurus.

CECÍLIE

Proč? Jako dobrá volba, ne že ne. Ale proč zrovna Ankylosaurus?

DÍTĚ

Prostě mi přijde cool. Má kouli na ocasu. To mi přijde cool.

CECÍLIE

(zamyšleně) Máš pravdu. To je cool. Dobrá volba. Víš, o člověku se toho hodně dozvíš jenom z toho, jakej je jejich oblíbenej dinosaurus.

DÍTĚ

Co třeba?

Cecílie ukáže na DAVIDA (18 let), svého kolegu, který stojí venku za oknem a kontroluje lístky do 3D kina.

CECÍLIE

Tak třeba tamten kluk. Ten má nejradši Tyranosaura. Všichni mají rádi Tyranosaura. Je ikonickéj. Vybral si nejbezpečnější volbu, protože tohle bere jenom jako letní brigádu, nic víc. Nemá vášeň, nemá představitivost. Pak moje šéfová, ta by ti řekla, že její oblíbeněj je Europasaurus. Proč? Protože má kurva patriotický jméno, to by řekla.

DÍTĚ

O tom jsem neslyšel.

CECÍLIE

To je přesně to. Ona na rozdíl od Davida zná tyhle zvířata. I když se na veřejnosti snaží vypadat strašně dospěle, má ráda dinosaury.

DÍTĚ

A jakej je tvůj oblíbeněj?

Cecílie se zahledí do prázdna a chvíli nic neříká. Než stihne odpovědět, na dítě zavolají jeho rodiče, že už musí jít. Ten se omluvně podívá na Cecílii a odběhne.

Najednou se ve dveřích za ní objeví DIANA (32 let). Její šéfka stojí opřená o panty.

DIANA

Už jsi přestala obtěžovat místní mládež?

CECÍLIE

Jen dělám svoji práci.

DIANA
To vidím, když jsi za celý den
prodala...

Diana se dívá do elektronické pokladnice.

DIANA
Tři plyšáky. A jednu krabičku
na svačinu.

CECÍLIE
Za to já nemůžu. Nikdo sem
nechodí.

Diana si povzdechne a lokty se opře o pult.

DIANA
To mi povídej... Máš něco na
kouření?

CECÍLIE
Co jako?

DIANA
Nedělej ze mě blbou, nebo tě
vyhodím. Vím, že o přestávkách
chodíš hulit. Tak máš něco
nebo ne?

4. EXT. ZA TRICERATOPSEM – CHVILKU POTÉ

Diana a Cecílie spolu stojí za modelem Triceratopse. Na jeho záda ze stromů padá žluté listí brzkého podzimu. Cecílie nešikovnými rukama balí jointa, kterého pak podá svojí šéfce. Diana se s jointem předkloní nad zapalovač, potáhne si a pak se rozkašle.

DIANA
(přidušeně)
Přemýšlela jsem, že tě za to
vyhodím.

CECÍLIE
Jsem ráda, žes to neudělala.

DIANA

Ted' už na tom stejně nezáleží.

CECÍLIE

Co tím myslíš?

DIANA

Zavírají nás. Dneska mi to oznámili.

CECÍLIE

To jako fakt? Proč?

DIANA

Proděláváme. Děcka už to nezajímá a máme každý rok slabší výdělký. Půlka modelů by potřebovala údržbu a na to nám nikdy nedají prachy. Tak se ti nahoře radši rozhodli, že tahle pobočka končí.

CECÍLIE

Nedá se s tím něco udělat?

DIANA

Ne. Do měsíce si to sem přijdou odvést. Některý modely pošlou do jiných parků. Některý půjdou do skladu, aby se tam dál rozpadaly.

Cecílie jí z ruky vezme jointa a pořádně potáhne.

CECÍLIE

(zavrtí hlavou) To je...

DIANA

Je to pěkně v piči. Po deseti letech, co tady dělám, mi najednou řeknou, že je konec. Další vyhynutí.

CECÍLIE

Co teď budeš dělat?

DIANA
Asi se zabiju.

Cecílie se na ni vyděšeně podívá.

DIANA
Klid. To byl vtip.

CECÍLIE
To prosím nedělej. Kdo by mě
pak vyhodil?

DIANA
Evidentně už mě ani na to
nepotřebujou... Upřímně nevím...
Nevím, co budu dělat se svým
životem. Najdu si novou práci,
nic jiného mi nezbývá. Co ty?
Máš nějaký plán.

CECÍLIE
Plánovala jsem být tady.

DIANA
Přece jsi nečekala, že tu
budeš celý život.

CECÍLIE
Byla jsem na přijímačkách. Na
vysokou. V Brně. Chtěla jsem
umlčet mamku. Furt mě s tím
peskovala. Ale jsem si skoro
jistá, že se nedostanu. Jsem
strašná studentka.

DIANA
Zas tak těžké to není. Já jsem
to zvládla. Ta těžká část je
nevyhořet a neseknout s tím
v púlce.

CECÍLIE
Já nevím, jestli to chci. Co
budeme dělat bez tohohle
místa? Co bude brácha dělat

beze mě? Co budu já dělat bez něho. Když budu pryč.

DIANA

Já vím, že Kuba je divnej...

CECÍLIE

Neříkej to takhle.

DIANA

Však je divnej. V životě jsem ho neslyšela říct jedinou větu. Každý víkend tráví tady. Je divnej a na tom není nic špatného. Ale už je skoro dospělý. On si poradí. A ty taky.

Cecílie pokrčí rameny a opře se zády o Triceratopse. Obě chvíli mlčí, u toho si předávají jointa.

DIANA

Neodpověděla jsi mu.

CECÍLIE

Komu?

DIANA

Tomu dítěti. Jakej je tvůj nejoblíbenější dinosaur.

CECÍLIE

(zamyšleně) Víš, většinou si vědci uvědomují, proč dinosauři vypadají, tak jak vypadají. Ví, k čemu měl Triceratops rohy, k čemu Ankylosaurus používal kouli na ocasu. Je tu ale jeden, kterej už je roky velká záhada. Jmenuje se Mononykus. Takový malý kuře. Co je ale zajímavý, na každý ruce má jenom jeden prst. Nic takového v přírodě nemá obdoby. A nikdo netuší, k čemu ten prst používal. Proč se vyvinul, tak jak se

vyvinul. Proč ho evoluce
udělala takovým, jaký byl...

DIANA
Připomíná ti bráchu?

CECÍLIE
Ne. Připomíná mi mě.

Diana přikývne. Cecílie se postaví.

CECÍLIE
Jdu říct Kubovi špatný zprávy.

Vydá se pryč od modelu. Diana mezitím odhodí nedopalek a
zašlápne ho.

DIANA
(volá za ní) Jestli tě s tím
ještě jednou uvidím, máš
padáka.

Cecílie na ni ukáže prostředníček a zmizí za modelem
Triceratopse. Dianě se na obličeji objeví úsměv, rychle
ale zmizí.

5. EXT - CESTIČKA PŘED DIPLODOKEM - POTÉ

Model Diplodoka leží svalený na boku, dlouhý krk zvednutý
k obloze v nepohodlném úhlu, nohy natažené, jako by se
snažil vyškrábat nahoru. Leží v prohlubni po jezírku, kde
původně měla být voda, teď už je zcela vyschlá.

Před modelem klečí Kuba s foťákem. Fotí si ho z různých
úhlů. Po písčité cestičce k němu přichází Cecílie. Sedne
si na zem vedle něj.

CECÍLIE
Myslela jsem si, že tě najdu
tady. Ten Diplodokus tě hodně
zaujal, že?

Kuba udělá další fotku. Pak přikývne.

CECÍLIE

Topí se v neexistující vodě.
Jo, mimochodem, zavírají to
tady.

Kuba přestane fotit, vzhledne k ní. Pak se zadívá do
displeje fotoáku.

CECÍLIE
Posloucháš mě? Zavírají to
tady. Už sem nebudeme moct
chodit.

Kuba se na ni nedívá, vypadá to, že jí nevěnuje
pozornost. Mezitím si hraje s náramkem na zápěstí.
Natahuje ho čím dál víc, dokud nepraskne. Kamínky se
rozsypou do písku a Kuba je okamžitě začne sbírat do
dlaně. Cecílie mu pomáhá.

CECÍLIE
Já vím. Je to těžký. Taky mi
to tady bude chybět.

Kuba si nasouká korálky do kapsy.

CECÍLIE
Proč jsme takoví, jací jsme?

Kuba pokrčí rameny.

CECÍLIE
Já furt přemýšlím, proč jsem
taková. Všechno, co naši
rodiče řekli nebo udělali, to
se nějak promítne, ne? Jako
prostředí a evoluce. Myslíš,
že jsme zaseklí v tom, co nám
daly geny a výchova?

KUBA
Ne.

Sourozenci dál sedí vedle sebe na zemi v tichosti. Kuba
se vrátí k focení Diplodoka, topícího se v neexistující
vodě.

6. EXT. VCHOD PRO CHYTRÝ - 8 LET PŘEDTÍM

Vidíme Kubu a Cecílii, tentokrát jako děti. Každý se drží za jednu ruku TÁTY (34), který je vede cestičkou mezi keři a stromy. Do obličeje mu ale nevidíme. Společně dojdou ke dveřím v plotě, které táta otevře. Společně s dětmi vejde dovnitř a nyní se už nacházíme poblíž známého modelu Diplodoka.

CECÍLIE

Proč chodíme tudy? A ne branou?

TÁTA

Protože tohle je vchod pro chytrý. Je totiž zdarma.

CECÍLIE

Není to vloupání?

TÁTA

(zasměje se) Kdyby nechtěli, ať tudy chodíme, tak by to snad zamkli, ne?

Teď se vracíme zpátky do současnosti. Cecílie stojí na krajnici silnice, slunce zapadá a barví oblohu do oranžova. Ze svahu dolů vidíme stromy a mezi jejich korunami vyčnívá hlava Brachiosaura. Cecílie se na ni dívá smutným, zamyšleným pohledem.

7. EXT. DINOGRIL - POLEDNE - O NĚKOLIK TÝDNŮ POZDĚJI

Cecílie a Kuba sedí společně s kolegou Davidem na lavičkách kolem dřevěného stolu. Opodál vidíme pískoviště, kde jsou formy a lopatičky ponechané osamoceně, bez dětských rukou, které by si s nimi hrály. Vedle něj stojí dřevěná budka bufetu s barevnou cedulí „DinoGril“.

Trojice sedí s papírovými tácky. Všichni tři jí rozmražené kuřecí nugetky ve tvaru dinosaurů.

DAVID

Co mu vlastně je?

CECÍLIE

Co jako?

DAVID

No Kubovi. Je autista nebo tak něco?

CECÍLIE

A na tom záleží proč?

DAVID

No, že neumí mluvit, chápeš...
Tak jsem se chtěl zeptat...

CECÍLIE

Přirozený výběr nepřeje těm,
co se ptají na hloupý otázky.

DAVID

Tak sorry. Nemusíš být hned taková.

Dál v tichosti jí nugetky. Kolem projde osamocená skupinka návštěvníků.

DAVID

Didina je dneska jakási rozladěná.

CECÍLIE

Didina je rozladěná pořád.

DAVID

Dneska víc jak normálně. Chodí s mobilem a s někým telefonuje. Viděl jsem ji kopat do regálů, když rovnala zboží v DinoShopu.

CECÍLIE

Už se to blíží.

DAVID

Co se blíží?

CECÍLIE

Apokalypsa.

Cecílie se zvedne a na svém tácku nechá napůl sněženou tyranosauří nugetku. Odběhne od nich a nechá Davida, ať se zmateně dívá za ní.

8. INT. DIANINA KANCELÁŘ - CHVÍLI POTÉ

Na dveřích vidíme štítek s nápisem „Manežer parku“. Cecílie k nim přijde, zaklepe, a pak vstoupí.

Kancelář je poměrně malá, světlo sem svítí skrz mezery mezi žaluziemi. Diana sedí za monitorem prehistorického počítače, jehož prastará krabice vydává hlasité hučení. Vedle monitoru vidíme dinosauří figurku. O zeď stojí opřená kytara, která Cecílii okamžitě zaujme.

CECÍLIE

Ty hraješ na kytaru?

DIANA

Hrála jsem. Kdysi. Poslední roky na to nemám moc energii. Mám to tady spíš na památku... Co chceš?

CECÍLIE

Kdy přijedou?

DIANA

(povzdechne si) Příští týden to začnou uklízet. Pomůžeme jim s tím, a pak... (pokrčí rameny)

CECÍLIE

Takže celý tohle místo půjde pryč, protože z toho nepadají prachy.

DIANA

Tak už to chodí na tom světě kulatém. V lidské společnosti se všechno točí kolem peněz.

Možná by bylo fakt lepší,
kdybysme vyhynuly.

Cecílie se posadí na kancelářskou židli naproti svojí
šéfce. Zívne a mžourá ospalýma očima.

CECÍLIE

Občas se mi o tom zdá.

DIANA

O vyhynutí?

CECÍLIE

(přikývne) Třeba jdeme s Kubou
na kopec. Před náma krásnej
výhled na město. Najednou na
nebi proběhne záblesk a já
hnedka vím, že je konec světa.
Prostě to cítím. Někdy se tam
objeví meteorit. Jindy zas
atomová bomba... Ale já se
nebojím. Prostě si spolu
sednem do trávy a sledujeme
všechny ty hezký světýlka.
S klidem pozoruju tlakovou
vlnu, jak se k nám řítí. A jak
nás pohltí... Pak se probudím a
buší mi srdce.

DIANA

Jednou se to stát musí. Nic
netrvá věčně.

CECÍLIE

Myslíš, že ti po nás nám taky
budou dělat modely? Myslím,
jako civilizace, co přijde
potom.

DIANA

Pochybuj, že něco přijde
potom...

CECÍLIE

Pesimistická jako vždycky.

DIANA

To, protože nemám vyhulenej mozek jak ty a dívám se na svět realisticky. Když je konec tak je konec. Žádný opakování. Žádný druhý šance. A teď se vrať do práce, ještě nemáš padla.

CECÍLIE

Myslíš, že jestli nebe existuje, čekají tam na nás dinosauři?

DIANA

Zpátky na pokladnu, než mi s tebou dojde trpělivost.

CECÍLIE

Ano, kapitáne.

Cecílie vyjde z kanceláře, zatímco Diana zůstane sedět. Na tváři se jí na chvíli objeví úsměv. Pak si ale prsty promne oči, jako by se snažila zadržet slzy.

9. INT. AUTO - 6 LET PŘEDTÍM

Malá Cecílie sedí na sedadle spolujezdce vedle MÁMY (36 let). Malý Kuba sedí vzadu a prohlíží si nový foťák. Auto mezitím zajíždí na parkoviště před bránou parku.

MÁMA

Kde ten krám vůbec sehnal?

CECÍLIE

Táta mu ho koupil.

MÁMA

Aha... Táta.

CECÍLIE

Proč už nás sem nemůže vodit?

MÁMA

Protože je to srab. A hajzl. A sprostěj lhář k tomu. Proto vás už sem nebude brát.

Mezitím auto zaparkuje. Parkoviště je v porovnání s přítomností o poznání plnější. Jakmile auto zastaví, Máma z peněženky vyhrabe dvěstěkorunovou bankovku a podá jí Cecílii.

MÁMA

Na vstupenky.

CECÍLIE

To nestačí.

Máma nesouhlasně zavrtí hlavou, zatímco z kabelky loví další dvoustovku.

MÁMA

Taková blbost a tolik stojí.

Kuba mezitím vystoupí z auta, Cecílie ale zůstane sedět. Upřeně pozoruje mámu, jak si zapálí cigaretu a vydechuje kouř z otevřeného okýnka. Po několika potáhnutích se překvapeně otočí na Cecílii, jako by si až teď všimla, že tam holčička pořád sedí.

MÁMA

Co tak čumíš? Jestli tě někdy uvidím kouřit, tak tě vydědím, je ti to jasný?

Zpět v současnosti vidíme devatenáctiletou Cecílii, stojící v chodbě jejich rodinného domku, poté, co se s Kubou vrátili z parku. Venku už se smráká, takže chodba je zahalená ve tmě a na jejím konci otevřenými dveřmi vidíme do obývacího pokoje. Máma tam sedí rozvalená v křesle, její obličej osvětlený jen modrobílým blikáním televize. Na stolku vedle ní se leskne sklenka vína.

Cecílie mezi rty svírá čerstvě ubalený, ale dosud nezapálený joint.

MÁMA

Jak bylo v práci?

CECÍLIE

Dobrý. Celej park zavírají.

MÁMA

To je hezký. Co vysoká?

CECÍLIE
Pořád nejsou výsledky.

MÁMA
Tak mi pak dej vědět.

Cecílie se vydá nahoru do schodů. Matka si jointu v jejích rtech ani nevšimne.

**10. EXT. LAVIČKA PŘED BRACHIOSAUREM - ODPOLEDNE - TÝDEN
POTÉ**

Cecílie a Diana spolu sedí na lavičce na prostranství před Brachiosaurem. Diana si prohlíží něco na mobilu, Cecílie má hlavu položenou na složených loktech a ospale mžourá po okolí.

DIANA
Kde je Kuba?

CECÍLIE
(ospale) Asi něco fotí. Znáš ho.

DIANA
Znám ho.

CECÍLIE
Víš, ze začátku jsem tě neměla ráda. Přišla jsi mi jako protivná ženská, co furt jenom na něco nadává. Co mi furt jenom vyhrožuje, že mě vyhodí.

DIANA
Proč mi to teď říkáš?

CECÍLIE

Abys věděla, jak moc se věci
změnily. Abys věděla, že ty
jsi mnohem víc.

Najednou Kuba vyjde z domku DinoShopu a v ruce drží kytaru z Dianiny kanceláře. Přijde k nim a beze slov natáhne ruku s kytarou směrem k Dianě. Ta se na něj podezřívavě zamračí. On pořád drží ruku nataženou, dokud si ji Diana opatrně nevezme.

O chvíli později už poněkud nešikovně hraje akordy a k tomu zpívá text písně *The Times They Are A-Changin'* od Boba Dylana. Sourozenci sedí na lavičce naproti ní a poslouchají.

Kamera se od nich pomalu oddaluje a do záběru se dostává model Brachiosaura, tyčící se vysoko nad ně. Dělníci mu právě překrývají hlavu plachtou. Vidíme, že park se hemží dělníky v reflexních vestách. Některé modely pomalu rozmontovávají, jiné dočasně překrývají plachtou proti počasí. Větší kusy dinosaurů skládají na korbu opodál stojícího nákladáku. Jejich křik a zvuky techniky občas přehluší Dianin zpěv. Všude okolo ze stromů padá barevné listí.

11. INT/EXT. - VERANDA - ODPOLEDNE - NĚKOLIK DNÍ POTÉ

Kuba sedí v křesle na verandě jejich domku. Na klíně má položený otevřený vědecký časopis. Skrz prosklené zdi sleduje, jak se na obloze sbíhají černé mraky.

Vejde Cecílie, na sobě má tričko, evidentně patřící k pyžamu a na nohou nazouváky. V ruce má mobil s otevřeným e-mailem. Její oči jsou zarudlé.

CECÍLIE

Přišli výsledky přijímaček.

Kuba vzhlédne k ní se zadržným dechem. Cecílie se mezitím svalí do zahradního křesla vedle něj. Otupěle hledí do země.

CECÍLIE

Dostala jsem se. Překvapivě.

KUBA
(monotónně) Půjdeš pryč?

CECÍLIE
Pryč z tohoto města. Pryč od
všeho, co znám.

Kubovi po obličeji přejede mnoho těžko rozpoznatelných
pocitů.

CECÍLIE
Ale nevím, jestli bych měla...

KUBA
Proč?

CECÍLIE
Protože mi budeš chybět.
Proto.

KUBA
(zavrtí hlavou) Ne.

CECÍLIE
Ano. Máme jeden druhýho, a tak
by to mělo zůstat. Dvě podivný
děcka spolu proti světu.

Oba zamyšleně sedí. Mezitím obloha tmavne víc a víc.
Po chvíli si promne ospalé oči a zvedne nohy nahoru.
Zavře oči, až v křesle pomalu usne.

12. EXT. FRONTA NA DINOVLÁČEK - 8 LET PŘEDTÍM

Táta, kterému stále nevidíme do obličeje, stojí spolu
s dětmi ve frontě na DinoVláček. Dav lidí se pomalu hrne
k BRIGÁDNICI (24 let).

BRIGÁDNICE
Lístky prosím.

TÁTA
Lístky má maminka. Myslím, že
se ztratila někde vzadu ve

frontě. Počkáme na ni na
palubě, ať tady nezdržujeme.

Malý Kuba ale zůstane stát na místě. Hledí na podobiznu
Tyranosaury, kterou má brigádnice na tričku.

BRIGÁDNICE

T-Rex je asi tvůj
nejoblíbenější dinosaur, že?

CECÍLIE

On moc nemluví. Ale jeho
nejoblíbenější jsou všichni.

BRIGÁDNICE

Hmmm... Dobrá volba.

CECÍLIE

A jaký je tvůj nejoblíbenější
dinosaur.

BRIGÁDNICE

Můj? Asi jsem nad tím
nepřemýšlela... Počkej, už vím.
Europasaurus. Má takový malý,
ospalý očka. A kurva
patriotický jméno.

CECÍLIE

Toho neznám.

BRIGÁDNICE

Tak teď už ho znáš. Mazejte za
tatškou, než mi s váma dojde
trpělivost. Zdržujete řadu.

13. EXT/INT. VERANDA - VEČER

Cecilie se probudí do burácejícího lijáku, který bubnuje
do střechy verandy. Zjistí, že Kuba z místa vedle ní
zmizel. Vběhne do domu.

CECÍLIE

Kubo?

Probíhá chodbou a dál volá jeho jméno, ale pořád ho nemůže najít.

CECÍLIE

Mami, neviděla jsi...

Všimne si, že máma spí v křesle, zatímco jí zapnutá televize do obličeje hází blok reklam. Vedle ní na stolku stojí napůl vypitá flaška vína.

Cecílie zmatečně vytáhne z kapsy svůj mobil a něco do něj vytukává.

14. EXT. BALKON - POTÉ

Vidíme Dianu na balkoně jejího bytu v paneláku. Opřená o zábradlí pozoruje intenzivní déšť venku. V ruce má mobil a skrz CLOSE-UP vidíme, že si na něm prohlíží článek o obřím meteoritu, který v roce 2032 bude mít tříprocentní šanci trefit planetu Zemi.

S nepřítomným pohledem se začne naklánět, tlačit na vachrlaté zábradlí balkonu. To skřípe pod její vahou. Vypadá to, že by bylo možné ho urvat, kdyby se něj opřela celou vahou.

Najednou ji z transu vytrhne vyzvánění mobilu. Na jeho obrazovce se objeví jméno „Cecilka“. Zvedne ho k uchu.

DIANA

Co chceš?

15. INT. AUTO - VEČER

Auto se řítí deštěm. Ručička tachometru kmitá kolem stodesítky. Z rádia se ozývá píseň Boba Dylana *Knockin' on Heaven's Door*.

Cecílie na místě spolujezdce nervózně klepe nohou. Diana za volantem se na ni otočí.

DIANA

To bude dobrý. My ho najdeme.

CECÍLIE

(vyděšeně) Dívej se kurva na silnici!

DIANA

(usměje se) No vida, že umíš nadávat.

CECÍLIE

Já jenom... To se nikdy nestalo, že by takhle zmizel.

DIANA

A jsi si jistá, že bude tam?

CECÍLIE

Stoprocentně. Kam jinam by šel?

DIANA

Takže myslíš, že ten kluk v dešti ušel dva kiláky od nejbližší zastávky busu. A pak přešel plot s ostnatým drátem, jenom aby šel zpátky do parku? Celý je to zamčený. Ani já už nemám klíče.

CECÍLIE

Vchod pro chytrý.

DIANA

Vchod pro chytrý?

CECÍLIE

Když jsme byli malí, táta nás bral do parku. Aby nemusel platit, měl speciální vchod. Takový dvířka v plotě, schovaný vzadu. Někdo z parku

je asi kdysi zapomněl zamknout
a od té doby jsou odemčený.
Tak jsme tam tehdy chodili.

DIANA

Tak vchod pro chytrý. Proč by
ale teď utíkal?

CECÍLIE

Nevím. Možná protože se
dozvěděl, že budu odcházet na
vysokou.

DIANA

Takže ses dostala? Gratuluju.

CECÍLIE

To teď není důležitý.

DIANA

Je to tvůj život.

CECÍLIE

Nemůžu ho tady nechat
samotného.

DIANA

Myslíš? Právě se úplně sám
vydal vloupat do parku.

CECÍLIE

(podrážděně) To není dobrá
věc.

DIANA

Víš, co si myslím? Že se to
snažíš svádět na něj, ale
přitom opravdový důvod, proč
se ti tolik nechce, je,
protože se kurva bojíš. Bojíš
se vystoupit ze svojí
komfortní zóny.

CECÍLIE

A proč bych měla? Tohle je můj život, jsem na něho zvyklá. Nemám s ním problém.

DIANA

Tak pak dopadneš jako já. Deset let zaseklá na tomhle hřbitově, kam vědecký teorie chodí umřít. Když bys mohla být ve světě a dělat o těch zvířatech vlastní poznatky. Budeš stát na místě jenom protože se bojíš opustit svůj malinkatý svět? Tak teď ten svět vyhynul. Život jde dál.

CECÍLIE

Ale co bude s Kubou?

DIANA

Do prdele, Cecílie. Já se o něho postarám.

Obě se odmlčí. Cecílie se na ni upřeně dívá.

DIANA

A on se postará o mě. Myslím, že ho nakonec budu potřebovat víc než on mě.

Diana zpomaluje, jak se auto blíží k odbočce na parkoviště před parkem. Bob Dylan dozpívá svou píseň. Déšť pomalu začíná polevovat.

CECÍLIE

Děkuju.

DIANA

Ne. Já děkuju vám.

16. EXT. VCHOD PRO CHYTRÝ/CESTIČKA PŘED DIPLODOKEM – VEČER

Dvojice prochází cestou mezi keři ke schovaným dveřím v plotě. Déšť se teď změnil jen na mírné kapání, z listí

stromů na ně padají kapky. Když dorazí ke vchodu pro chytrý, najdou dveře otevřené.

O chvíli později dorazí k Diplodokovi. Kuba s promáčeným oblečením klečí na cestě před modelem s foťákem v rukách. Jezírko kolem Diplodoka, ve kterém dinosaur bojuje o život, je znovu naplněné vodou. Model je ale schovaný pod plachtou, a tak si Kuba fotí jen obrys z ní vyčnívající.

CECÍLIE

Co si myslíš, že děláš?

KUBA

(pokrčí rameny) Voda je zpátky.

CECÍLIE

Já vidím, že voda je zpátky. Ale víš, jak moc jsem se o tebe bála? Nemůžeš jen tak utýct bez toho, abys to někomu řekl. Málem jsme se kvůli tobě zabili na silnici cestou sem.

KUBA

Spala jsi.

CECÍLIE

(povzdechne si) Tak mě příště vzbud'. Já si myslela, že jsi naštvanej, protože budu odcházet.

KUBA

Jsi rozhodnutá.

CECÍLIE

Asi jo.

Oba mlčí. Pak jí Kuba podá foťák a ukazuje jí fotky.

CECÍLIE

Ty jsou dobrý. Hodně dobrý.

Diana si mezitím sedne na lavičku kousek za nimi, aby sourozencům dala soukromí. Z kapsy vytáhne mobil. Mezi články na sítích ji zaujme jeden aktuální. Píše se v něm, že rekordní hrozba srážky asteroidu se Zemí pominula. Byl to jen další planý poplach. Diana stránku zavře. V očích má slzy.

CECÍLIE

(mumlá si pro sebe) Tak jo.
Proč ne.

Cecílie si po chvíli sedne vedle ní.

CECÍLIE

Co se děje?

DIANA

Nic, život jde dál. Jako
vždycky. Je v pohodě?

CECÍLIE

Jo. Možná nastydne. Ten blbec
si to potřeboval vyfotit po
dešti. Teď, když má Diplodokus
konečně v čem se topit.

DIANA

Kdo je pesimista teď? Já jsem
vždycky brala, že se koupe.

CECÍLIE

Taky možnost.

Odmlčí se.

CECÍLIE

Já myslím, že se vrátí.

DIANA

Kdo?

CECÍLIE

Dinosauři. Začnou znovu lidi
zajímat. Budou zpátky, třeba
s novým peřím nebo tak. Ale

vrátí se. Protože nic nevyhyne
napořád.

DIANA

A co když se nevrátí? Co když
na ně lidi zapomenou?

CECÍLIE

Tak je potkáme v nebi.

Diana se usměje. Kuba si potichu brouká melodii *The Times
They Are A-Changin'*

KONEC.